

på en anden medlemsstats område, hvis de er blevet anmodet herom af denne medlemsstat og har indvilget i at gøre det med henblik på at imødegå en krisesituation.

Ved »særlig indsatsenhed« forstår efter *artikel 2* enhver retshåndhævende enhed i en medlemsstat, der er specialiseret i kontrol af krisesituationer. Ved »krisesituationer« forstår enhver situation, hvor en medlemsstats kompetente myndigheder har rimelig grund til at antage, at der foreligger en strafbar handling, der udgør en alvorlig direkte fysisk trussel mod personer, ejendom, infrastruktur eller institutioner i denne medlemsstat, herunder særligt de situationer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme. Dette omfatter bl.a. handlinger, som har til formål alvorligt at destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer. Endelig forstås ved »kompetent myndighed« den nationale myndighed, der kan fremsætte anmodninger og give tilladelser med hensyn til udsendelse af de særlige indsatsenheder.

Efter *artikel 3* kan en medlemsstat anmode om bistand fra en særlig indsatsenhed i en anden medlemsstat med henblik på at imødegå en krisesituation. En medlemsstat kan acceptere eller afvise en sådan anmodning eller foreslå en anden form for bistand. Bistand kan bl.a. bestå i levering af udstyr eller ekspertise til den anmodende medlemsstat samt gennemførelse af operationer på den anmodende medlemsstats område, herunder ved brug af våben, hvis det er nødvendigt. Embedsmænd fra den medlemsstat, der yder bistand på en anden medlemsstats område, handler dels under den anmodende medlemsstats ansvar, myndighed og ledelse, dels inden for rammerne af de pågældende embedsmænds beføjelser i henhold til deres nationale lovgivning.

Artikel 4 fastslår, at når en medlemsstats embedsmænd yder bistand på en anden medlemsstats område i overensstemmelse med rådsafgørelsen, anvendes Prümefgørelsens bestemmelser om civil- og strafferetligt ansvar (artikel 21 og 22). Det følger bl.a. heraf, at en medlemsstat har ansvaret for enhver skade, som embedsmænd fra en anden medlemsstat måtte forvolde, når de handler på førstnævnte medlemsstats område efter rådsafgørelsens artikel 3. Hvis skaden skyldes grov uagtsomhed eller forsætlig forsømmelse, kan medlemsstaten dog søge alle beløb, som den har udbetalt til skadelidte eller til personer, der har fremsat erstatningskrav på deres vegne, godtgjort af den udsendende medlemsstat. Det følger endvidere af henvi-

ningen til Prümefgørelsen, at embedsmænd, der handler på en anden medlemsstats område, sidestilles med embedsmænd i denne medlemsstat med hensyn til strafbare handlinger, der måtte blive begået mod eller af de pågældende embedsmænd, medmindre andet er særskilt aftalt.

Efter *artikel 6* (artikel 5 er udgået) afholder medlemsstaternes relevante myndigheder møder og tilrettelægger fælles uddannelse og øvelser, når det er nødvendigt, med henblik på at udveksle erfaringer og ekspertise samt generelle, praktiske og tekniske oplysninger om at yde bistand i krisesituationer.

Det følger af *artikel 7*, at den medlemsstat, der anmoder om bistand, afholder omkostningerne i forbindelse med modtagelse af bistand fra en anden medlemsstat, medmindre andet aftales.

Artikel 8 angår medlemsstaternes muligheder for at anvende eksisterende aftaler og indgå nye aftaler om grænseoverskridende samarbejde. *Artikel 9* indeholder afsluttende bestemmelser, mens *artikel 10* fastlægger ikrafttrædelsestidspunktet for rådsafgørelsen.

3.2. Bistand til eller fra en anden EU-medlemsstat

Danske myndigheder kan allerede efter gældende ret yde og modtage den form for bistand til eller fra en anden EU-medlemsstat i krisesituationer, der er omfattet af rådsafgørelsen om særlige indsatsenheder. Bistanden vil efter omstændighederne f.eks. kunne bestå i udlån af køretøjer, skudsikre veste eller andet udstyr eller i udlån af mandskab til løsning af visse opgaver i forbindelse med krisesituationen.

En bistand af den omtalte karakter ydes og modtages som udgangspunkt uden udtrykkelig lovhjemmel på grundlag af en konkret aftale med vedkommende medlemsstat.

Det vil således efter gældende ret f.eks. kunne aftales mellem Danmark og en anden EU-medlemsstat, at dansk politi bistår politiet i denne anden medlemsstat i forbindelse med en konkret krisesituation. Politiet i en anden medlemsstat vil endvidere kunne anmodes om at yde bistand til dansk politi i forbindelse med en krisesituation her i landet. I givet fald vil det udenlandske politi efter gældende ret handle under dansk ledelse og vil ikke kunne udøve beføjelser på egen hånd. Der henvises i den sammenhæng til lovforslagets pkt. 2.6, hvorefter danske myndigheder anses for at være enekompetente til at udøve myndighedsbeføjelser inden for det danske territorium.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.6 og 2.3.7 ovenfor vedrørende de gældende regler om civil- og strafferetligt ansvar i forhold til handlinger begået mod eller af